

اول ماه مه ، ۱۱ اردیبهشت ، روز جهانی کارگر گرامی باد !

روز جهانی کارگر در راه است. روز همبستگی بین المللی طبقه کارگر و تمامی انسان هایی که آزادی و دموکراسی را حرمت می داشته و در راهش برای دنیایی انسانی مبارزه می کنند. میلیون ها نفر در سراسر جهان با پرچم های سرخ و گل های میخک به میدان می آیند تا باردیگر بر رزم دلاورانه جنبش کارگری و آرمان های انسانی سوسیالیسم تأکیدی مجدد داشته باشند. سرودخوان و پای کوبان ، دست در دستان هم می نهند تا همبستگی بین المللی نیروی کار و زحمت را علیه مناسبات استثمارگراییه نظام سرمایه داری ، باردیگر اعلام دارند.

اول ماه مه امسال در شرایطی برگزار می گردد که جهان باردیگر در سیطره سیاست های جنگ طلبانه کنسرن های امپریالیستی قرار گرفته و منطقه خاورمیانه و نزدیک ، به آزمایش گاه انواع و اقسام سلاح های مرگبار ، استقرار نظم نوین جهانی و سیاست استعماری قرن نوزدهمی آمریکا ، انگلیس و متحدانشان تبدیل شده است. هزاران هزار مردم بی دفاع عراق در میانه بربریت دیکتاتوری صدام حسین و امپریالیست ها قربانی گردیده اند و خطر جنگ کل منطقه را تهدید می کند. اول ماه مه امسال مطمئنا با ظنین مبارزات ضدجنگ و در مخالفت با سیاست های میلیتاریستی امپریالیست ها ، انسان های بی شماری را به صفوف اعتراضات جنبش کارگری اضافه خواهد نمود . جنبشی گسترده به وسعت جهان .

در میهنمان ایران نیز ، کارگران و زحمتکشان و فعالین جنبش های اجتماعی و سیاسی در تدارک برگزاری اول ماه مه ، هم چنان از جان مایه می گذارند. اینان در شرایطی به استقبال اول ماه مه می روند که هم چنان سایه ننگین رژیم جمهوری اسلامی بر زندگی و آسمان آبی و زیبای ایران سنگینی می کند. رژیمی که جز نابودی انسان ها و انسانیت وظیفه دیگری هرگز برای خود قائل نبوده است و میلیون ها انسان صادق و زحمتکش را از هستی ساقط نموده است . هزاران هزار نفر از بهترین فرزندان مردم را در سیاه چال های قرون وسطایی و جنگ و نیستی از میان برده و هزاران خانواده را در غم عزیزانشان در ماتم ابدی فرو برده است. طبقه کارگر و تمامی مزدبگیران جامعه در مبارزه با فقر و بقای خود از جان مایه می گذارند. مطالبات و خواسته های برحق آن ها هر روز توسط نهادهای مافیایی رژیم سرکوب گردیده و بسیاری از دستاوردهای مبارزاتی طبقه کارگر را از صحنه حیات آن ها حذف نموده اند.. اما با وجود سرکوب و خفقان ، هر روز شاهد به پاخیزی اعتراضات کارگران در گوشه و کنار ایران می باشیم. صدها حرکت اعتراضی با اشکال گوناگون و عمدتا جدا از هم در واحدهای مختلف جریان داشته است . ممانعت از اخراج ها ، مبارزه برای دریافت حقوق عقب افتاده ، به رسمیت شناخته شدن حق اعتصاب و تشکل و ده ها خواست دیگر ، هزاران کارگر را به خیابان ها می کشاند. بیش از هر زمان دیگر ، برای توده ها روشن شده است که برای ایجاد هر تحول و تغییری باید این سد اصلی یعنی حاکمیت جمهوری اسلامی را از جلوی پایشان بردارند. با وجود جمهوری اسلامی هرگز جمهوری توده ها به تحقق نخواهد پیوست.

ما مثل همیشه خود را در کنار و همراه طبقه کارگر و تمامی مزدبگیران جامعه برای تحقق خواست هایشان ، در دفاع از آزادی و دموکراسی بازتعریف می کنیم و تلاش هایمان را هر چه موثرتر با سیل خروشان مبارزات آگاهانه توده ها گره می زنیم.

زنده باد اول ماه مه ، روز جهانی کارگران !

خروشان تر باد مبارزات کارگران ایران !

زنده باد سوسیالیسم !